

**POKRYWASZ PRZEMYŚL,
WRAZ POLSKĄ KORONĘ, PRZEZ SWĄ OBRONĘ...
XVIII-wieczne godzinki ku czci Niepokalanie Poczętej
Najświętszej Maryi Panny z kościoła przemyskich franciszkanów**

Wśród 28 wizerunków Najświętszej Maryi Panny zwieńczonych koronami w XVIII-wiecznej Rzeczypospolitej, aż pięć znajdowało się w świątyniach łacińskiej diecezji przemyskiej. Staropolskie uroczystości koronacyjne na tym obszarze otwiera akt dokonany u bernardynów w Leżajsku w 1752 r. przez bpa Wacława Hieronima Sierakowskiego. Kolejno ukoronowano papieskimi diademami: figurę Matki Bożej Bolesnej z jezuickiego kościoła „na Pólku” w Jarosławiu (1755), gotycką rzeźbę Madonny u bernardynów rzeszowskich (1763) i alabastrową statuę Matki Bożej Jackowej w świątyni dominikanów w Przemyślu (1766). Ostatnie uroczystości koronacyjne, którymi diecezja oddała hołd Błogosławionej Maryi Dziewicy w XVIII stuleciu, zostały zorganizowane już w rzeczywistości zaborowej przez przemyskich franciszkanów (1777)¹.

1. Ośrodek kultu Niepokalanej Pani Przemyskiej

Zlokalizowany w stolicy (archi)diecezji konwent Braci Mniejszych Konwentualnych jest jednym z najstarszych ośrodków zachodniego monastycyzmu na obszarze Rusi Koronnej. Zakonna tradycja chce sytuować powstanie klasztoru w latach 30. XIII wieku. Choć niewykluczone, że istniała już wówczas w Przemyślu franciszkańska stacja misyjna, to datę trwałej fundacji należy przesunąć na czasy rządów bpa Eryka de Vinsen (1377–1391), właściwego kreatora organizacji kościelnej na ziemi przemyskiej. Kierunki rozwoju duszpasterstwa hierarcha ten związał z franciszkanami, ściśle współpracując z zakonem i jego przemyską placówką. Powstanie tej ostatniej wiązać należy także z aktywnością towarzyszącą powstaniu nowej metropolii halicko-lwowskiej oraz akcją osadniczą ludności rzymskokatolickiej na tym terenie. Działania te wpisywały się silnie w ideę tzw. misji ru-

¹ A. WITKOWSKA OSU, J. NASTALSKA-WIŚNICKA, *Theatrum coronationis imaginis Deiparae*, w: eadem, *Ku ozdobie i obronie Rzeczypospolitej. Maryjne miejsca święte w drukach staropolskich*, Lublin 2013, s. 148.

skiej, której towarzyszyły obok wątku czysto religijnego określone cele społeczno-polityczne².

Przemożny wpływ na klasztory franciszkańskie ziem ruskich miał bł. Jakub Strzemię, współbrat, który doszedł do godności metropolity lwowskiego. Zasłynął jako sprawny zarządca diecezji i gorliwy duszpasterz, krzewiciel kultu eucharystycznego i czci wobec Najświętszej Maryi Panny. Hierarcha, który umieścił na swej pieczęci wyobrażenie Bogarodzicy, wprowadził w archikatedrze codzienne nabożeństwo ku czci Matki Chrystusa i oddał pod Jej opiekę całą archidiecezję. Maryjny rys duchowości hierarchy oddziaływał więc na franciszkańskie środowisko zakonne przełomu XIV i XV wieku³.

Przemyscy franciszkanie, czerpiąc z tych średniowiecznych doświadczeń, kult Najświętszej Maryi Panny skoncentrowali wokół obrazu Immaculaty. Namalowane temperą na drzewie, na podkładzie kredowym, dzieło liczy 158 cm wysokości i 86 cm szerokości. Przedstawiona w pozycji stojącej Madonna odziana jest w suknię barwy malinowej oraz ciemnobłękitny płaszcz, Jej skronie zdobi korona, którą tworzą stylizowane lilie heraldyczne. Na ręku Bogarodzicy spoczywa nagie Dzieciątko, a obie postacie otacza aureola i owalny wieniec obłoków. Obraz stanowiący interpretację apokaliptycznej wizji *Niewiasty obleczonej w słońce* jest datowany na pierwszą połowę XVII stulecia⁴.

Dynamiczny rozwój kultu Przemyskiej Madonny nastąpił w połowie XVII stulecia. Wizerunek gromadził wielu czcicieli, a wśród nich dobrodziejów konwentu przemyskiego: Stadnickich, Fredrów, Drohojowskich, którzy wraz z rzeszami mieszczan i ludu zasilali szeregi funkcjonującego od 1673 r. Bractwa Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Najważniejszym wydarzeniem w dziejach kultu stała się koronacja cudownego obrazu. Uroczystości odbyły się 8 września 1777 r., a zgody na zwieńczenie wizerunku papieskim diademem udzielił w 1765 r. Klemens XIII. Ówczesny ordynariusz przemyski delegował władzę nałożenia koron franciszkaninowi bpowi Dominikowi Piotrowi Karwosieckiemu (1728–1789), koadiutorowi bakowskiemu. Niecały rok później 19 lipca 1778 r. odbyła się konsekracja rokokowego kościoła wznoszonego od 1754 r. z inicjatywy gwardiana o. Grzegorza Ostrowskiego⁵.

² K. KANTAK, *Franciszkanie polscy*, t. 1: 1237–1517, Kraków 1937, s. 271-275, 280-281.

³ Ibidem, s. 283-287.

⁴ A. BOCHNAK, *Obraz Matki Bożej w kościele franciszkanów w Przemyślu*, „Nasza Przeszłość” 7(1958), s. 95-106.

⁵ S. BARĄCZ OP, *Cudowne obrazy Matki Najświętszej w Polsce*, Lwów 1891, s. 232; W. NOWAKOWSKI OFMCAp, *O cudownych obrazach w Polsce Przenajświętszej Matki Bożej. Wiadomości historyczne, bibliograficzne i ikonograficzne*, Kraków 1902, s. 549-550. A. FRIDRICH SI, *Historie cudownych obrazów Najświętszej Maryi* 152

2. Staropolskie godzinki sanktuaryjne

Obok skutków religijnych i społecznych oddziaływanie uroczystości koronacyjnych miało również charakter kulturowy. Wydarzenia te znajdowały odzwierciedlenie w obfitym i różnorodnym piśmiennictwie sanktuaryjnym. Spod drukarskich pras wychodziły okolicznościowe dzieła zawierające opis samego aktu poprzedzony historią miejscowego wizerunku i okraszone relacjami o cudach i łaskach doznawanych przez czcicieli. Wydawano całe zbiory kazań głoszonych podczas samej uroczystości i następującej po niej oktawy.

Charakter praktyczny posiadały teksty dewocyjne, służące przybywającym do ośrodków kultu pielgrzymom. Obok prozy modlitewnej, będącej świadectwem umysłowości ówczesnych duszpasterzy, występują kształtowane pod wpływem obrzędowości ludowej wielozwrotkowe pieśni odzwierciedlające postrzeganie danego kultu przez wiernych. Większym wyrafinowaniem, może nie tyle poetyckim, co konstrukcyjnym, cechują się godzinki poświęcone cudownym wizerunkom. Zaslugują one na uwagę nie tylko jako źródło do badań nad religijnością mieszkańców Rzeczypospolitej, ale również jako miernik znaczenia i prestiżu poszczególnych ośrodków.

Wszystkie godzinki sanktuaryjne pozostają w ścisłym związku z małym oficjum ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, którego powstanie zawdzięczamy jezuitcie Alfonsowi Rodriguezowi (1531–1617). Wykorzystując XV-wieczny hymn maryjny, stworzył on przeznaczone dla świeckich nabożeństwo oparte na brewiarzu kapłańskim. Nie była to idea nowa, gdyż już w średniowieczu rozpowszechniano różnotematyczne „małe oficja”, ale dzieło Rodrigueza wyparło niemal całkowicie dotychczas istniejące wersje. W latach 20. XVII w. tekst został przetłumaczony na język polski w środowisku jezuitów krakowskich, wzbogacając barokową pobożność Rzeczypospolitej⁶. Mimo niekwestionowanej dominacji godzinek o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny wkrótce powstały teksty związane z różnymi wydarzeniami z życia Matki Chrystusa oraz tytułami, którymi obdarzano tradycyjnie Bogarodzicę – są wśród nich małe oficja o Matce Bożej Bolesnej, Szkaplerznej, Łaskawej etc.

W odróżnieniu od konwencjonalnych godzinek maryjnych, których treść obejmuje przede wszystkim wokatywne sformułowania oraz słowa dziękczynienia, prośby i uwielbienia pod adresem Błogosławionej Maryi Dziewicy, uzupełniane niekiedy nawiązaniem do Pisma Świętego, godzinki sanktuaryjne opisują najczęściej ciąg wydarzeń tworzących fabułę, której tematem są dzieje miejscowego obrazu lub figury. Poszczególne hymny

Panny w Polsce, t. 2, Kraków 1904, s. 391-396, M.M. POŚPIECH OFMCONV, M. GOSZTYŁA, *Chwalmy Niepokalaną z franciszkanami*, Przemyśl 2000, s. 141-144.

⁶ J. KOPEĆ, *Godzinki*, w: EK, t. 5, kol. 1238-1241.

poświęcone są kolejnym etapom rozwoju kultu. Dużo miejsca zajmuje zazwyczaj omówienie genezy wizerunku, obfitującej zazwyczaj w nadzwyczajne wydarzenia (ukazanie się wizerunku, nadnaturalne przeniesienie do kościoła etc.). Zresztą cudowność towarzyszy świętemu konterfektowi w dalszych latach jego istnienia, a wierni w kolejnych wersetach opiewają łaski doznawane przez czcicieli. W godzinkach nie brak przywołanych postaci historycznych – od świadków nadzwyczajnych interwencji Bogarodicy, przez duszpasterzy zaangażowanych w krzewienie kultu po dobrodziejów miejscowej świątyni. Jeśli wysławiany obraz został ukoronowany papiejskim diademem, wzmianki o koronacji stanowią swoistą konkluzję wyśpiewanej historii obrazu lub rzeźby. Przygotowanie takiego nabożeństwa wymagało dużo większego zaangażowania niż opracowanie pojedynczej pieśni lub modlitwy. Dlatego posiadaniem własnych godzinek z XVIII stulecia szczyci się dość niewiele sanktuariów maryjnych – m.in. jasnogórskie, ostrobramskie, łuckie, kochawińskie, lwowskie, sokalskie⁷. Do tego elitarnego grona należy także kościół Braci Mniejszych Konwentualnych w Przemyślu.

3. Prezentacja źródła

Podstawę wydania prezentowanego w aneksie tekstu stanowi modlitewnik zatytułowany *Zbiór nabożeństwa różnego szczególnie do Najświętszej Maryi Panny w kościele przemyskim franciszkańskim za cudowną uznawaną i koronowaną oraz do miłosiernego Pana Jezusa w tymże kościele [...] czczony przedrukowany za staraniem X. M. Grzegorza Ostrowskiego S[anctae] T[heologiae] D[octoris]*. Liczący 196 stron druk wyszedł spod prasy przemyskiej drukarni Anny Matyaszewskiej w 1795 r.

Dziękuję zaopatrzoną standardową formułą zezwalającą na publikację. Aprobaty udzielił wyznaczony przez kurię biskupią cenzor nazwiskiem Zieliński 25 czerwca 1795 r. Wpis ten zawiera informację, że wyrażono zgodę na przedruk dzieła, istnieć musiała zatem już wcześniej nieznaną nam edycja modlitewnika lub krążył on w obiegu rękopiśmiennym. Wobec tego trudno ustalić rok powstania tekstu godzinek, możemy jedynie stwierdzić, że napisane zostały już po koronacji wizerunku, która miała miejsce w 1777 r.

Nieznane pozostaje autorstwo przemyskich godzinek ku czci cudami słynącej Madonny. Nie wiemy bowiem, jaka była rola o. Grzegorza Ostrowskiego, długoletniego gwardiana klasztoru, wspomnianego w tytule publikacji jako inicjatora wykonania przedruku, w powstaniu samego tekstu. Nie wykluczone, że osobiście opracował treść małego oficjum, lecz możliwe, że zlecił to zadanie jednemu z zakonników. Tak czy inaczej, podkreślić należy

⁷ Odpowiednie hasła w: A. WITKOWSKA OSU, J. NASTALSKA-WIŚNICKA, *Ku ozdobie i obronie Rzeczypospolitej. Maryjne miejsca święte w drukach staropolskich*, Lublin 2013.

ściśły związek tego zasłużonego franciszkanina z wydaniem dziełka poświęconego Przemyskiej Immaculacie.

Godzinki o Najświętszej Maryi Pannie z uznanych przez kommissią cudów złożone otwierają zawartość publikacji. Kolejno odnajdujemy litanie loretańską, pieśń dotyczącą Najświętszej Maryi Panny z miejscowego wizerunku w języku polskim oraz dwa śpiewy ruskie poświęcone tej samej tematyce. Teksty o charakterze maryjnym uzupełnia nowenna przed Świętem Niepokalanego Poczęcia, hymn ku czci Immaculaty oraz ciekawa koronka opiewająca dwanaście cnót Bogarodzicy. Druga część modlitewnika nosi tytuł *Lekarstwo najskuteczniejsze od morowego powietrza* i zawiera *godzinki przeciw zarazie morowej*, w których wspomniani są święci orędownicy chroniący przed epidemią: Sebastian, Roch i Rozalia, litanie w tejże intencji oraz rysunek tzw. krzyża morowego z objaśnieniem. Całość wieńczy modlitwy związane z przystępowaniem do sakramentów pokuty i Eucharystii, litania o Męce Pańskiej i *pokorna suplika do Pana Jezusa Bolesnego*, którego wizerunek również słyną łaskami w kościele przemyskich franciszkanów. Należy zauważyć, że omawiane godzinki zajmują w tym zbiorze miejsce wiodące, co wydaje się, było zamierzeniem twórcy, gdyż pozostałe teksty bezpośrednio (pieśni i nowenna) lub pośrednio korespondują z małym oficjum ku czci Przemyskiej Pani, pełniąc funkcję uzupełniającą.

Egzemplarz wykorzystany do przygotowania niniejszej edycji przechowywany jest w Sekcji Starych Druków Biblioteki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (sygn. P. XVIII. 511a). Pierwotnie znajdował się on w księżnicy greckokatolickiego konsystorza w Przemyślu.

4. Wokół treści godziniek przemyskich

Godzinki przemyskie zasługują z pewnością na pogłębioną i szczegółową analizę językowo-teologiczno-historyczną. Oddając do rąk czytelników edycję źródłową tego tekstu pragnę jedynie dotknąć kwestii interpretacji treści.

Należy zwrócić przede wszystkim uwagę na mirakularny charakter małego oficjum ku czci Przemyskiej Pani, który uwidacznia się już w tytule nabożeństwa (*godzinki o Najświętszej Maryi Pannie z uznanych przez kommissią cudów złożone*). Każdy kolejny hymn poświęcony jest innej grupie łask doświadczanych za wstawiennictwem Przemyskiej Madonny – laudes: obrona przed wrogami Ojczyzny, tercja: uzdrowienie z chorób, seksta: ocalenie od klęsk elementarnych, nona: wskrzeszenia, nieszpory: nawrócenie i uzdrowienie z chorób duszy. Interesujący motyw zawiera hymn na prymę – opisano w nim interesujące zjawisko związane z obrazem – kontrefekt Przemyskiej Madonny na oczach tłumu zmieniał swą barwę i jaśniał wyjątkowym blaskiem, a znak taki miał na celu uwiarygodnienie cudowności

wizerunku oraz dawał wiernym poczucie uczestniczenia w przestrzeni sakralnej i doświadczenia rzeczywistości pozazmysłowej.

W tekście pojawiają się odniesienia do dwóch wydarzeń historycznych. Hymn na laudes poświęcony jest odparciu najazdu kozackiego na Przemyśl podczas powstania Chmielnickiego (1648). W hymnie komplety pojawiają się zaś echa uroczystości koronacyjnych wizerunku Przemyskiej Pani dokonanej w 1777 r. diademami papieża Klemensa XIII.

W kontekście biblijnym przemyskie nabożeństwo osadzają: porównanie wysłuchującej próśb Bogarodzicę do niosącej uzdrowienie jerozolimskiej sadzawki Betesdy (hymn na tercję) oraz antyfony i wersykuły, które mają korespondować z treściami wyśpiewanymi przez wiernych w poszczególnych hymnach.

Maryjne nabożeństwa stanowią skarbiec wezwań składających się na językowy obraz Najświętszej Maryi Panny i w sposób szczególny wyrażających postawy Jej czcicieli – wśród tytułów użytych przez autora tekstu godziniek przemyskich pojawiają się: *Królowa, Matka Twoja święta czy cudowna Pani*.

Badacze zgodnie podkreślają, że fenomen godziniek stanowi jeden z niezwykle ważnych i wymownych elementów polskiej tradycji religijnej i kulturowej⁸. Przemyskie godzinki ku czci Najświętszej Maryi Panny stanowią wielki hymn dziękczynienia za opiekę, której doznaje miasto i cała Rzeczpospolita. Nabożeństwo to wytworzone jako efekt pobożności epoki baroku, silnie kształtowało pobożność wiernych przybywających do kościoła franciszkańskiego w ostatnich dekadach XVIII stulecia. Sam fakt powstania tego wyjątkowego tekstu oraz jego treść potwierdzają, że świątynia ta była ważnym ośrodkiem kultu maryjnego silnie oddziaływującego na Przemyśl i okolicę.

⁸ „Boże, ku wspomózeniu memu wejrzyj”. *Godzinki staropolskie*, oprac. J. KRÓLIKOWSKI, A. GAŚSIOR, Kraków 2017, s. 5.

EDYCJA

Godzinki o Najświętszej Maryi Pannie z uznanych przez kommissią cudów złożone

NA JUTRZNIĄ

Najwyższy Panie, oczyść usta moje,
By godnie mogły wielbić Imię Twoje,
Gdy nas przez Matkę bronisz w każdym razie,
Przy Jej obrazie.

V. Boże, ku wspomózeniu memu wejrzyj,
R. Panie, ku ratunkowi memu pospiesz się.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
Jak była na początku, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków, Amen.

Hymn

Padam przed Tobą, Boże wiecznej chwały,
Któryś dla świata w dobroci niemały,
Pokrywasz Przemyśl, wraz Polską Koronę,
Przez swą obronę.
Łaskamiś wsławił Matkę Twoją świętą,
Grzesznych prośbami w obrazie ujętą,
Która każdemu daje wspomózenie,
Pomyślne mienie.
Więc za te dzięki niech Ci będą, Panie,
Z ust wszystkich chwała niech Ci nie ustanie,
W cudownej Pannie bądź sławion bez miary
Za hojne dary.

Antyfona

Głos wesołości i zbawienia w przybytkach ludzi sprawiedliwych. Przez Pana stało się to i jest dziwne w oczach naszych (Psalm 117).

V. Nad zwyczaj Matka Cudowna i dobrych pamięci godna (2 Mach 7).

Módlmy się.

Obroń, prosimy, Panie, za przyczyną Błogosławionej zawsze Panny Maryi ten lud od wszelkiej przeciwności, utrapienia, wojny i ciężkiego głodu, a zupełnego serca przed Tobą upadających od wszelkiej choroby i morowego powietrza, i od każdego niebezpieczeństwa łaskawie zachowaj. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który żyje i króluje na wieki wieków.

R. Amen.

Panie, wysłuchaj modlitwy nasze,
A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Błogosławmy Panu,
Bogu chwała.

A dusze wiernych przez miłosierdzie boskie niech odpoczywają w pokoju,
Amen.

NA LAUDES

Boże, ku wspomózeniu etc.

Chwała Ojcu etc.

Hymn

Stroskany wielce polski naród cały:

Chmielnicki wszystko w swoich buntach śmiały

Niszczy, rujnuje, najmniejszemu szkodzi,

Już w Przemyśl wchodzi.

Ach, święta Pani, niech buntownik zginie,

Ściągnij swą ręką, wnet chorągiew zwinie,

Już go masz w rękę, bo masz wszystkich Pana,

Twoja wygrana.

Jakoż stroskanych nad ufność się stało,

Bo nieprzyjaciół zginęło niemało,

Gdy od Maryi Jezus na ich strony

Jest odwrócony.

Antyfona

Wzrok ich jako błyskawice przebiegające się (Nachum 2).

V. Błogosławili ją wszyscy jednym sercem mówiący:

R. Ty chwała Jeruzalem, ty ozdoba ludu naszego (Jud 15).

Panie, wysłuchaj modlitwy nasze,

A wołanie nasze etc.

Modlitwa i wszystko jako wyżej.

NA PRYME

Boże, ku wspomózeniu etc.

Chwała Ojcu etc.

Hymn

Gdy oczywiście wszystkich ludzi stany

Widzą w obrazie ten cud niesłychany,

Twierdzą, iż Bóg ich Obrońca prawdziwy,

Te czyniąc dziwy.

Gdy obracają oczy od obrazu,
Ten widzą wszyscy czarny, biały zrazu,
Potym w czerwony ślicznie się odmienia,
Z niebios rządzenia.

Mnie, święta Panno, boskie wyrażenie
Mienia wzniecone złych żądz płomienie,
Lecz Ty spraw prośbę, bym dla nieba chwały
Był w cnocie stały.

Antyfona

Jedna jest gołembica moja, jedna jest doskonała moja, widziały ją dusze
święte i niepokalaną ogłosiły.

V. Dziwowały się rzesze mówiące:

R. Nigdy tak nie pokazał się w Izraelu (Math. 9).

Panie, wysłuchaj modlitwy nasze etc.

Modlitwa i wszystko jako wyżej.

NA TERCJĄ

Boże, ku wspomózeniu etc.

Chwała Ojcu etc.

Hymn

Rzeka Betsajda była opasana
Choremi, siła jednemu oddana
Raz w rok, Betsajdzie Maryja znaczone,
Prośba wzruszona.
Uzdrowia wszystkich, kulawy się toczy,
Zostawia kule, ślepy w wotach oczy,
Niemy i głuchy wzięte zdrowie głosi,
Gdy Panny prosi.
Wielka choroba, zawrót głów ustanie,
Gdy Cię przez Matkę prosić będziem, Panie,
Na duszym słaby, niech zostanę zdrowy,
Będzie cud nowy.

Antyfona

Leżało wielkie mnóstwo mdlejących, ślepych, suchych, oczekujących poru-
szenia wody (Joan. 5).

V. Idźcie w dom matki waszej,

R. Niech uczyni Pan miłosierdzie z wami (Rut 1).
Panie, wysłuchaj modlitwy nasze etc.
Modlitwa i wszystko jako wyżej.

NA SEKSTĘ

Boże, ku wspomózeniu etc.
Chwała Ojcu etc.

Hymn

O Matko, dusza ledwie nie umiera
Z radości, widząc, że każdy odbiera
Jako z przychodnich, tak sługa domowy,
Co raz cud nowy.
Ustępowało powietrze morowe,
Giną nieszczęścia i klęski domowe,
Bóg sprawiedliwie zwykł odmieniać groźby
Przez Twoje prośby.
Monarchii, Boże, ratujesz koronę,
Przez obraz Matki cudownej obronę,
Za to Ci chwała niech z Nią wieczna będzie
W kraju i wszędzie.

Antyfona

I stało się potym wszyscy przyśli uczcić Pana i skoro oczyścili się, oddali
wszyscy ofiary, szluby i obietnice swoje (Jud. 15).

V. Poświęcił swój przybytek Najwyższy,
R. Bóg w pośrodku jego nie będzie wzruszony (Ps 45).

Panie, wysłuchaj modlitwy nasze etc.
Modlitwa i wszystko jako wyżej.

NA NONE

Boże, ku wspomózeniu etc.
Chwała Ojcu etc.

Hymn

Nie mało takich Przemyśl liczy cały,
Których od śmierci Bóg dla Twojej chwały
Uwolnił, lubo już jej pewni byli,
Przecież ożyli.
Nie mało dzieci iść miało do grobu,
Gdy już ratować nie było sposobu,

Na płacz rodziców uzdrawiasz jedynie
Przy swej przyczynie.
Ach, nieszczęśliwy ja, z mych grzechów winy
Ginę na duszy, więc u Twojej Dzieciny,
Którą masz w ręku wyproś mi w mym stanie
Z grzechów powstanie.

Antyfona

Idźcie, opowiedzcie, coście widzieli: ślepi widzą, głusi słyszą, umarli powstają (Mat. 11).

V. Ty zaś wyrwałeś duszę moją od śmierci,
R. I nogi moje od upadku (Ps 50).

Panie, wysłuchaj modlitwy nasze etc.
Modlitwa i wszystko jako wyżej.

NA NIESZPÓR

Boże, ku wspomózeniu etc.

Chwała Ojcu etc.

Hymn

Boi się piekło Twojej mocy, Pani,
Przyść lękają się od złych opętani,
Moc, która starła niewinnością węża
Piekło zwycięża.

Tyś jest w bojaźni wszelkiej pocieszenie,
Przez Cię nadzieję ma grzeszne sumnienie,
Tyś jest Obroną, my, Twoi poddani,
Tyś nasza Pani.

Odbierasz częste od ludzi ofiary,
Godnaś od wszystkich wdzięczności bez miary,
Bądźże, o Panno, od wszystkich chwalona,
Wiecznie sławiona.

Antyfona

Duchowie nieczyści, gdy go widzieli upadli i wrzeszczeli (Marci 3).

V. Ty jesteś wzmocnieniem moim
R. I ucieczką moją (Ps 20).

Panie, wysłuchaj modlitwy nasze etc.
Modlitwa i wszystko jako wyżej.

NA KOMPLETĘ

Boże, ku wspomózeniu etc.

Chwała Ojcu etc.

Hymn

Przysłał Ci Klemens trzynasty koronę,
Więc jak Królowa weź Polskę w obronę,
Patrz jak są ciężką klęską opasani
Twoi poddani.

Jesteś cudowną przyznana publicznie,
Niechże Twa łaska szerzy się rozlicznie,
Uspokój wojnę, powietrze morowe,
Plagi surowe.

Którzy z ufnością do Twego obrazu
Spieszą, o Panno, broń od złego razu,
Uspokój żądze, troskliwe pragnienia,
Przyjmij westchnienia.

Antyfona

Obrałem miejsce to, jeżeli zamknę niebo i deszcz ni pójdzie i rozkażę szarańczy, aby wygryzła ziemię i dopuszczę powietrze na lud mój, nawróciwszy się zaś lud mój przeproszać Mię będzie, wysłucham go i będę miłościw grzechom ich (Para. 7).

V. Panie, ukochałem ozdobę domu Twego,
R. I miejsce mieszkania chwały Twojej.

Panie, wysłuchaj etc.

Módlmy się.

Pozwól, prosimy, Pani, abyśmy wiecznym duszy i ciała zdrowiem cieszyli się i za przyczyną najchwalebniejszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej od terażniejszego smutku wolni byli i wiecznej radości zażywali, przez Chrystusa Pana naszego, Amen.